

[Bertel Dahlgaard.]

tydeligt af indledningen til denne tale, hvor det ærede medlem siger:

„Politik er for mig ikke blot et spørgsmål om forstand, men også en hjertesag.“ Jeg sætter megen pris på det ærede medlem hr. Øllgaard og ikke mindst på det ærede medlems varme hjerte, og jeg kan ikke forstå, at vores fejl skulle være så stor, navnlig da det ærede medlem, der er så højt agtet, også mener det samme, når han virkelig krænger sit hjerte ud.

I det hele taget pusler der mange ting ovre i det hjørne af Danmark. Også indenfor venstre foregår der ting, der har dybe rødder. Jeg husker f. eks. — jeg tror, det var lige i den sidste tid af besættelsen — at der stod en meget læseværdig artikel i bladet „Vestkysten“, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen sikkert er knyttet til med mange bånd. Hvad stod der i „Vestkysten“? Jo, der stod, lige før kapitulationen — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere —:

„Man kan naturligvis ikke nu se, hvordan udviklingen bliver efter krigen, men det er ikke usandsynligt, at en samling af de to partier simpelthen bliver en nødvendighed for at danne værn om de frihedstanker, der skabte det venstre, der delte sig i to.“

Det er måske værn både til konservativ side og til socialistisk side, man tænker på her. Denne bemærkning i „Vestkysten“ om de frihedstanker, der skabte det venstre, der delte sig i to, viser tilbage til venstres demokratiske fortid.

Jeg har ingen grund til at tro, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen ikke i sit hjerte føler en vis tilknytning til denne fortid, og derfor er det vel også, at man gang på gang ligesom har en følelse af, at det ærede medlem selv mærker, at der stiller sig et spørgsmål foran ham: Hvor går vejen hen?

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Det forekommer mig, at mangt og meget, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var inde på, i høj grad bærer præg af, at det nu egentlig var mere belejligt at tale om noget andet.

Jeg har kun bedt om ordet for at gøre den bemærkning, at når det ærede medlem omtaler det, der kaldes den rene venstre-regering, og mulighederne for en sådan regeringsdannelse, skal det ærede medlem føje til, at det udtrykkeligt blev understreget, at vedrørende hele vor stilling indenfor NATO, hele vor udenrigspolitik, skulle vi ikke kunne vente mere støtte fra radikal side, end den venstre-konservative regering kunne. Da valget skulle træffes mellem den tidligere regering og den nuværende, valgte altså det ærede medlem, og et af resultaterne er det, vi ser i dag.

Aksel Larsen: Den højtærede statsminister har vendt sig imod kommunisterne og har givet udtryk for, at han synes, vi med urette mistænkeliggør regeringen, at regeringen minsandten ikke tilstræber arbejdsløshed og den slags; den tilstræber derimod økonomisk balance, økonomisk ligevægt, for at man kan sikre beskæftigelse og produktion her i samfundet. Jeg har allerede tidligere sagt — jeg tror, det var til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) — at man sagtens kan komme med kønne ord om, at man tilstræber ditten og datten, men det, det drejer sig om, er det konkrete: hvad man foreslår, hvad man foretager sig, og hvad de foranstaltninger, der træffes, vil føre til. Det er aldeles indlysende, at diskonto-forhøjelsen, som blev gennemført i sommer, vil begynde at virke i efterårets løb, og den vil have til følge, at beskæftigelsesgraden nedsættes, den vil bringe arbejdsløshed. De forslag, regeringen nu har fremsat, forslag om højere skatter, foranstaltninger til en såkaldt nedsættelse af den økonomiske aktivitet, begrænsning af boligbyggeriet og begrænsning af investeringen på forskellige områder, alt dette vil bevirke mindre beskæftigelse og øget arbejdsløshed, samtidig med at regeringens planer, hvis de føres ud i livet, vil lægge yderligere økonomiske byrder på arbejderbefolkningen og i høj grad fratage arbejderne den beskedne fordel, de vandt ved overenskomstafslutningen i foråret. Overfor dette er det ikke nok at sige, at regeringen tilstræber balance og ligevægt, man må se i øjnene, hvad det er, man er i færd med at gøre.